

سلیمان (پیامبر)

سلیمان فرزند حضرت داوود و از انبیاء مهم بنی‌اسرائیل بود. او از خداوند حکومتی درخواست کرد که پس از او سزاوار هیچ کس نباشد. خداوند دعای او را اجابت کرد و علاوه بر انسان‌ها، جنیان، شیاطین، باد و پرندگان را نیز تحت فرمان او در آمدند. کتاب‌های امثال سلیمان و غزل‌های سلیمان منسوب به وی است. معبد سلیمان در زمان او و به دستور او ساخته شد. آصف بن برخیا وصی حضرت سلیمان(ع) بود. براساس تورات، حضرت سلیمان در اواخر عمر خود بت‌پرست شد؛ ولی در قرآن به صراحت آمده است که او هرگز کافر نشد.

محتویات

نسب

نبوت و پادشاهی

قدرت و حکومت

معبد سلیمان

صفات برجسته

سلیمان نزد یهود

وفات و تجزیه کشور

سلیمان در ادبیات فارسی

پانویس

منابع

نسب

سلیمان فرزند حضرت داوود و از نسل یهودا فرزند حضرت یعقوب بود.^[۱] حضرت سلیمان را فردی سفیدرو، درشت اندام و پرمو دانسته‌اند.^[۲] که ختنه شده به دنیا آمد.^[۳]

حضرت سلیمان پس از درگذشت پدرش، جانشین او شد.^[۴] در منابع تاریخی سن او هنگام جانشینی بیست و دو^[۵] یا سیزده سال بوده است.^[۶]

نبوت و پادشاهی

سلیمان یکی از پیامبران بزرگ بنی‌اسرائیل بود.^[۷] که پادشاه آنان نیز شد.^[۸]

در مورد انگشتر سلیمان، گفتارهای بسیاری وجود دارد. بنابر روایات این انگشتر به دست امام زمان(عج) خواهد رسید.^[۹] داستان‌ها و گفتارهای خرافی نیز در مورد این انگشتر نقل شده است.^[۱۰]

در زمان حضرت سلیمان گروهی به **سحر** و جادوگری پرداختند، او دستور داد تمام نوشته‌های آنان را جمع‌آوری کرده و در محل مخصوصی نگهداری کنند. پس از وفات سلیمان، گروهی آنها را بیرون آورده و شروع به اشاعه و تعلیم سحر کردند.^[۱۱]

حضرت سلیمان چهل سال حکومت کرد.^[۱۲] آصف بن برخیا وصی حضرت سلیمان(ع) بود.^[۱۳]

قدرت و حکومت

حضرت سلیمان از خداوند درخواست حکومتی کرد که پس از او سزاوار هیچ فردی نباشد.^[۱۴] خداوند دعای او را مستجاب کرد؛ باد را به فرمان او در آورد.^[۱۵] که در طول شبانه روز مسیر دو ماه را طی می‌کرد.^[۱۶] انسان‌ها، پرندگان^[۱۷] و شیاطین تحت فرمان او قرار گرفتند.^[۱۸] برخی شیاطین سرکش زندانی شدند.^[۱۹] جنیان برای او کار می‌کردند.^[۲۰] و معدن مس در اختیار او قرار گرفت.^[۲۱]

معبد سلیمان

نوشتار اصلی: معبد سلیمان

بنابر متن تورات، خداوند وعده ساختن بزرگ‌ترین و مهم‌ترین معبد برای یهودیان را به حضرت داوود(ع) داد: «وقتی تو بمیری و به اجدادت ملحق شوی، من یکی از پسرات را وارث تاج و تخت تو می‌سازم و حکومت او را تثبیت می‌کنم. او همان کسی است که خانه‌ای برای من خواهد ساخت»^[۲۲] در زمان حضرت سلیمان، این معبد بزرگ ساخته شد.^[۲۳] پس از خرابی دوم معبد، مکانی در آنجا ساخته شد. این مکان بعدها توسط مسلمانان، مسجد الاقصی خوانده شد.^[۲۴]

صفات برجسته

خداوند به حضرت سلیمان علاوه بر قدرت و حکومت بزرگ، امتیازات دیگری را نیز عطا کرد:

- آیات و روایات صفات بسیاری را برای حضرت سلیمان نقل کرده‌اند. قرآن او را بنده‌ای خوب که همیشه به یاد خداوند بود، معرفی کرده^[۲۵] که خداوند به او علم را عطا کرد.^[۲۶]
- حضرت سلیمان زبان حیوانات را می‌فهمید.^[۲۷]
- براساس برخی منابع، داستان رد الشمس برای حضرت سلیمان اتفاق افتاده است.^[۲۸]
- کتاب‌های امثال سلیمان و غزل‌های سلیمان منسوب به حضرت سلیمان می‌باشد^[۲۹] که هر دو، از کتاب‌های مقدس یهودیان است.^[۳۰]
- حضرت سلیمان به قضاوت نیز می‌پرداخت.^[۳۱] قرآن به قضاوت‌های او اشاره کرده است.^[۳۲]
- نام حضرت سلیمان هفده بار در قرآن ذکر شده است.^[۳۳]
- قرآن داستان‌های مختلفی را از حضرت سلیمان نقل کرده که معروف‌ترین آن‌ها داستان ملکه سبا است.^[۳۴] روایات نیز داستان‌های مختلفی را نقل کرده‌اند که محققان، بسیاری از آن‌ها را مبالغه و غیر واقعی دانسته‌اند.^[۳۵]
- قرآن به صورت اجمال، خطایی را به سلیمان نسبت می‌دهد که سلیمان پس از آن توبه کرد.^[۳۶]مفسران در اینکه این امتحان الهی چه بوده، گفتارهای مختلفی را مطرح کرده‌اند.^[۳۷]

سلیمان نزد یهود

حضرت سلیمان(ع)

اطلاعات پیامبر

نام در قرآن: سلیمان

نام در کتاب مقدس: Solomon

محل زندگی: فلسطین

نام قوم: بنی‌اسرائیل

پس از: داوود

خویشاوندان مهم: حضرت داوود

تکرار نام در قرآن: ۱۷ بار

حوادث مهم: ساخت معبد در

اورشلیم

پیامبران حضرت محمد(ص)•

ابراهیم• نوح• عیسی

• موسی• سایر

پیامبران

تورات داستان‌های مختلفی از سلیمان(ع) نقل کرده است.^[۲۸] براساس تورات حضرت سلیمان حدود هزار همسر داشت که بسیاری از آنان بت‌پرست بودند و ازدواج با آن‌ها برخلاف دستور خداوند بود.^[۲۹]

براساس تورات حضرت سلیمان در اواخر عمر خود به تبعیت از برخی همسران خود به خدایان و بت‌های آنان مایل گشت، برای بت‌ها بخور می‌سوزاند و قربانی انجام می‌داد.^[۴۰] ولی قرآن به صراحت با این اعتقاد مخالفت کرده است: «سلیمان هرگز کافر نشد».^[۴۱]

وفات و تجزیه کشور

حضرت سلیمان در حالی که بر عسای خود تکیه داده بود، مرد.^[۴۲] هیچ شخصی از مرگ او اطلاع نیافت، تا اینکه موربانه عسای او را خورد و سلیمان به زمین افتاد.^[۴۳]

پس از رحلت سلیمان، مناطق تحت حکمرانی او تجزیه شد. دو سبط یهودا و بنیامین در سرزمینی به نام یهودا باقی ماندند که شامل شهر اورشلیم نیز می‌شد. ده سبط دیگر حکومت مستقلی به نام اسرائیل تشکیل دادند.^[۴۴]

سلیمان در ادبیات فارسی

شاعران، اشعار مختلفی در مورد حضرت سلیمان سروده‌اند:

نظر کردن به درویشان منافی بزرگی نیست
در حکمت سلیمان هر کس که شک نماید

سلیمان با چنان حشمت نظرها بود با مورش^[۴۵]
بر عقل و دانش او خندند مرغ و ماهی^[۴۶]

پانویس

1. ابن کثیر، البداية و النهاية، ۱۴۰۷ق، ج ۲، ص ۱۸.
2. ابن اثیر، الكامل، ۱۲۸۵ق، ج ۱، ص ۲۲۹.
3. مجلسی، بحارالانوار، ۱۴۰۳ق، ج ۱۰، ص ۷۷.
4. بروجردی، تفسیر جامع، ۱۳۶۶ش، ج ۵، ص ۱۰۶.
5. ابن خلدون، تاریخ ابن خلدون، ۱۴۰۸ق، ج ۲، ص ۱۱۲.
6. ابن اثیر، الكامل، ۱۲۸۵ق، ج ۱، ص ۲۲۹.
7. مکارم شیرازی، تفسیر نمونه، ۱۳۷۴ش، ج ۱۵، ص ۴۱۴.
8. مصطفوی، التحقیق، ۱۳۶۰ش، ج ۵، ص ۱۹۵.
9. نعمانی، الغیبة، ۱۳۹۷ق، ص ۲۲۸.
10. مکارم شیرازی، تفسیر نمونه، ۱۳۷۴ش، ج ۱۹، ص ۲۸۱.
11. مکارم شیرازی، تفسیر نمونه، ۱۳۷۴ش، ج ۱، ص ۲۷۰.
12. مسعودی، مروج الذهب، ۱۴۰۹ق، ج ۱، ص ۷۱.
13. شیخ صدوق، من لا یحضره الفقیه، ۱۴۱۲ق، ج ۳، ص ۱۷۶.
14. سوره ص، آیه ۳۵.
15. سوره ص، آیه ۲۶.
16. سوره سبأ، آیه ۱۲.
17. سوره نمل، آیه ۱۷.
18. سوره ص، آیه ۳۷.
19. سوره ص، آیه ۲۸.
20. سوره سبأ، آیه ۱۲.
21. سوره سبأ، آیه ۱۲.
22. دوم سموئیل، ۷: ۱۵-۸.
23. مسعودی، مروج الذهب، ۱۴۰۹ق، ج ۱، ص ۷۰.
24. مغنیه، تفسیر الکاشف، ۱۴۲۴ق، ج ۵، ص ۷.
25. سوره ص، آیه ۲۰.
26. سوره نمل، آیه ۱۵.
27. سوره نمل، آیه ۱۶.
28. طباطبایی، المیزان، ۱۴۱۷ق، ج ۱۷، ص ۲۰۲-۲۰۳.
29. ابن العبری، تاریخ مختصر الدول، ۱۹۹۲م، ص ۳۳.
30. کتاب مقدس، عهد قدیم.
31. مکارم شیرازی، تفسیر نمونه، ۱۳۷۴ش، ج ۱۳، ص ۴۶۶.
32. سوره انبیاء، آیه ۷۸.
33. قرشی، قاموس قرآن، ۱۳۷۱ش، ج ۳، ص ۳۰۶.
34. سوره نمل، آیات ۲۰-۴۴.
35. طباطبایی، المیزان، ۱۴۱۷ق، ج ۱۵، ص ۲۶۹.
36. سوره ص، آیه ۲۴.
37. طبرسی، مجمع البیان، ۱۳۷۲ش، ج ۸، ص ۷۴۱-۷۴۲.
38. برای اطلاعات بیشتر رجوع کنید به اول پادشاهان، باب ۱۱.
39. اول پادشاهان: ۱۱: ۲-۳.
40. اول پادشاهان: ۱۱: ۷-۸.
41. سوره بقره، آیه ۱۰۲.
42. مکارم شیرازی، تفسیر نمونه، ۱۳۷۴ش، ج ۱۸، ص ۴۲.
43. سوره سبأ، آیه ۱۴.
44. توفیقی، آشنایی با ادیان بزرگ، ۱۳۸۶ش، ص ۸۹.
45. حافظ، غزل شماره ۳۷۸.
46. حافظ، غزل شماره ۴۸۹.

منابع

- قرآن.
- کتاب مقدس.
- ابن ابی زینب (نعمانی)، محمد بن ابراهیم، الغیبة، محقق و مصحح: علی اکبر غفاری، تهران، نشر صدوق، چاپ اول، ۱۳۹۷ق.
- ابن اثیر جزئی، علی بن محمد، الكامل فی التاریخ، بیروت، دارصادر، ۱۳۸۵ق.
- ابن العبری، تاریخ مختصر الدول، تحقیق: السوسعی، بیروت، دارالشرق، چاپ سوم، ۱۹۹۲م.
- ابن خلدون، عبد الرحمن بن محمد، دیوان المبتدأ و الخبر فی تاریخ العرب و البربر و من عاصرهم من ذوی الشأن الاکبر(تاریخ ابن خلدون)، تحقیق خلیل شحادة، بیروت، دارالفکر، چاپ دوم، ۱۴۰۸ق.
- ابن کثیر دمشقی، اسماعیل بن عمر، البداية و النهاية، بیروت، دارالفکر، ۱۴۰۷ق.
- بروجردی، سید محمد ابراهیم، تفسیر جامع، تهران، انتشارات صدر، چاپ ششم، ۱۳۶۶ش.
- توفیقی، حسین، آشنایی با ادیان بزرگ، تهران، سمت، ۱۳۸۶ش.
- شیخ صدوق، من لا یحضره الفقیه، محقق و مصحح: علی اکبر غفاری، قم، دفتر انتشارات اسلامی، چاپ دوم، ۱۴۱۳ق.

- طباطبائی، سید محمد حسین، المیزان فی تفسیر القرآن، قم، دفتر انتشارات اسلامی، چاپ پنجم، ۱۴۱۷ق.
- طبرسی، فضل بن حسن، مجمع البیان فی تفسیر القرآن، مقدمه: بلاغی، محمد جواد، تهران، ناصر خسرو، چاپ سوم، ۱۳۷۲ش.
- مسعودی، علی بن الحسین، مروج الذهب و معادن الجواهر، تحقیق: اسعد داغر، قم، دار الهجرة، چاپ دوم، ۱۴۰۹ق.
- قرشی، سید علی اکبر، قاموس قرآن، تهران، دارالکتب الإسلامية، چاپ ششم، ۱۳۷۱ش.
- مصطفوی، حسن، التحقیق فی کلمات القرآن الکریم، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، تهران، ۱۳۶۰ش.
- مجلسی، محمد باقر، بحار الانوار، بیروت، داراحیاء التراث العربی، چاپ دوم، ۱۴۰۳ق.
- مغنیه، محمد جواد، تفسیر الکاشف، تهران، دارالکتب الإسلامية، چاپ اول، ۱۴۲۴ق.
- مکارم شیرازی، ناصر، تفسیر نمونه، تهران، دارالکتب الإسلامية، چاپ اول، ۱۳۷۴ش.

برگرفته از «[https://wikishia.net/index.php?title=پیامبر_\(سليمان\)&oldid=598332](https://wikishia.net/index.php?title=پیامبر_(سليمان)&oldid=598332)»

این صفحه آخرین بار در ۱۱ فوریهٔ ۲۰۲۱ ساعت ۰۶:۲۸ ویرایش شده‌است.

از این صفحه ۷۷۲۵۱ بار بازدید شده‌است.